

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν·

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 5 Φεβρουαρίου 1884

Ἄριθ. 68 + 140

Πρέπει

νὰ ἦναι τέρας βλακειᾶς ὁ βουλευχτῆς Μουτσόπουλος ποῦ τόλμησε καὶ εἶπε στὴ Βουλῆ, ὅτι ὅταν ἦταν στὴν Ἀστυνομία εἶδε τὸν κατασκοτωμένον Μυλωνᾶ τοῦ παλουκιοῦ τοῦ Καζάζη καὶ ἦτανε μεθυσμένος καὶ ὅτι κάμμια δὲν εἶχε φάγει.

Δὲ μᾶς λές, βλακο Μουτσόπουλε τῆς ἄλλαις πέντε μέραις ποῦ τὸν εἶχαν στὴν Ἀστυνομία, ἦσουνα σὺ παρῶν νὰ δῆς τὰ μαρτύρια ποῦ ὑπόφερε; οὐ νὰ χαθῆς, βλακοψεύτη, εἶσαι καὶ βουλευχτῆς καὶ δὲν ντρέπεται!

Ἀπὸ τὸ Μελοδοκί

τῆς Ἀμερικῆς μᾶς γράφουν τάδε. «Ὅταν ἦρθα αὐτοῦ πῆγα καὶ ρώτησα στὸ ταχυδρομεῖό σας, ἂν εἶχ γράμμα, καὶ ὁ ὑπάλληλος, χωρὶς νὰ μὲ ρωτήσῃ πῶς μὲ λέν, μοῦ ἀπάντησε, σὰν νὰ μὲ εἶχε δωμένο καὶ ἄλλη φορά, πῶς δὲν ἔχω. Τὴν ἴδια ὥρα τὸν ρώτησε καὶ ἓνας γέρος 80 χρονῶν, ἂν ἔχη γράμμα ἀπὸ τὴ Σπάρτη, καὶ τοῦ ἀπάντησε ὁ εὐγενῆς ταχυδρομικός σας ὑπάλληλος.

— Στραβός εἶσαι, ἐδῶ μοιράζονται τὰ ἐξωτερικά, σὲρὲ στὸ ἄλλο παράθυρο.

Τὴν εὐγένεια αὐτὴ τῆς βχνουσαντζας τῶν ταχυδρομικῶν σας ὑπάλληλων, ἂν καὶ ἔφτασα στὴν Ἀμερικῆ, ἀκόμα τὴν ἠμουμαί. Ἐπρεπε νὰ ἦναι ἐδῶ ὁ μασκαράς καὶ νὰ τοῦ εἰδειχνα ἂν μπορούσε νὰ κρητῆθῃ ὑπάλληλος γιὰ μιὰ ὥρα. Οἱ ἀρχαῖοι προπάτορές μας ὠνόμασαν καθε ἄλλον ποῦ δὲν ἦτανε Ἕλληνας βάρβαρον—Πᾶς μὴ Ἕλληνας βάρβαρος—τόρα ὅμως πρέπει νὰ λέμε τὸ ἀνάποδο πᾶς Ἕλληνας βάρβαρος.

X. X. Τσάκωνας.

Σημ. Παληανθ. Ψάλε μας καὶ ἄλλα, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν μᾶς ψάλης, πάλι λίγα θὰ ἦναι.

Προσέχετε

Ἔλοι οἱ οἰκογενειάρχιδες, γυναῖκες, ἄνδρες καὶ κορίτσα, διότι ὑπάρχει μιὰ ἀτιμη σπείρα, ἡ ὁποία μὲ ψεύτικα γράμματα γυρεύει νὰ φορολογᾷ τὸν κόσμον, λέγοντας πῶς τάχα τὰ γράμματα αὐτὰ θὰ τὰ τυπώσῃ, ἂν δὲν πληρώσῃ τόσα ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνη στὸν ὁποῖο τὰ στέλνουν. Ἐνα τέτοιο γράμμα ὑπάρχει εἰς τὰ χέρια μιανῆς ἐντιμῆς κυρίας. Μεθαύριο σας λέω τὰ καθέκαστα καὶ θὰ δῆτε ποῖον εἶναι αὐτὸ τὸ φαῦλον τέρας ποῦ κάνει αὐταῖς τῆς ἀτιμῆς δουλειᾶς. Προσέχετε.

Ἀπὸ τὸ Καπελάτο

χωριό τῆς Ἡλείας, μᾶς γράφουν τάδε: «Ἀπὸ δῶ καὶ κάμποσα χρόνια ἔφερε ἡ Κυβέρνησίς μας ἀποκατάστησε δῶ κάμπουσους ἑλληνοῖταλους γιὰ νὰ καλλιεργοῦν τὸν τόπον, καὶ τοὺς ἐφτείασε πενήντα παράγκες πρὸς 417 δραχμαῖς. Αὐταῖς τῆς παράγκες τῆς πούλησαν πρὸς 120 δρ. καὶ ἀφοῦ σαβούρωσαν τὸν παρὰ πῆγαν καλιὰ τους καὶ ἐμειναν μονάχα 15 οἰκογένεαις, τῶν ὁποῖων οἱ ἄνδρες ἔγιναν τοῦ σκοινοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ, ὡς τὴν ὥρα ἔχουν ξεμπερδεμένα μόνο πέντε καὶ πυροβόλησαν καὶ κατὰ τοῦ πρώην δήμαρχου Παπαγιαννόπουλου, καταπατοῦν χωράρια, ἔκλεψαν τὸ ποίμνιο τοῦ Β. Καλύβα, ἐβίασαν δὺς κορίτσα ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό καὶ περπατοῦν σὰν θηρία καὶ ἀρματωμένοι σὰν ἀστακοὶ μὲ κουμπούρια καὶ μὲ ρόπαλα, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ κάνουν γιὰ τὸς ὑπόστηριζει ὁ σημερινὸς δήμαρχος Δ. Κούτρας, ποῦ τοὺς ἀγόρασε μὲ 800 δραχμαῖς, εἰς τρόπον ὅστε κατάντησαν τὸ φόβητρον τοῦ δήμου Βουπρασιῶν. Γιὰ τὸν Θεό, Παληανθραπε, φώναζε ὅσο μπορέσεις, γιὰ τὴν χαθῆκαμε. Φώναζε νὰ τοὺς συμμαζέψῃ ἡ Κυβέρνησις. Φώναζε.

Σημ. Παληανθρ. Αὐτοὶ δὲν εἶναι Ἴταλοι, ἀλλὰ εἶναι Καλαβρέζοι, καὶ δὲν εἶναι πάλι Καλαβρέζοι, ἀλλὰ Ἕλληνες ποῦ εἶχαν καταφύγει ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον στὴν Ἰταλία, ὥστε εἶναι Πελοποννήσιοι, ὅταν δὲ ἐγύρεψαν νὰ γυρίσουν στὴν Πατρίδα τους, καλὰ ἔκανε ἡ Κυβέρνησις καὶ τοὺς ἐδέχτηκε. Ὅταν ἦρθαν, ἦτανε ἡμεροὶ σὰν ἄρνιά, ἂν δὲ ἀγρίεψαν τότε, τοὺς ἀγρίεψαμε μεῖς, καὶ νὰ τὰ λέμε καὶ νὰ μὴ ξεροκοκκινίψωμε. Τώρα, ὅτι πρέπει νὰ τοὺς συμμαζέψῃ τὰ λουριὰ ἡ Κυβέρνησις, δὲν θέλει πολὺ φιλοσοφία, ἀλλὰ ποιὸς φροντίζει γιὰ τέτοιαις ψιλοδουλειᾶς; μποροῦν νὰ σας σκοτώσουν ὄλους στὴν Ἡλεία, καὶ ἡ Κυβέρνησις χαμπάρι νὰ μὴν ἔχη. Τραβάτε λοιπὸν τότε, κύριοι Βουπρασιοῖς, τὸν διαβολό σας καὶ μὴ μιλάτε, ὡς ποῦ νὰ ἐρθῇ ἡ ὥρα καὶ ἡ στιγμή νὰ τοὺς ξιαντεῖλωμε ἀπὸ κεὶ ποῦ ἦρθαν. Τοῦ διαβόλου τὰ ζαγάρια, μᾶς ἔγιναν κι' αὐτοὶ φόρτωμα.

Ἐνας

νόστιμος βλάκας ἀπὸ τὸν Περαιὰ μοῦ γράφει καὶ μὲ βρίζει, ὅτι πολεμῶ νὰ ἐκθέσω τὸ Καλὸ κορίτσι τῆ Φανῆ. Βρὲ βλάκα, αὐτὴ ἡ ἐπιφυλλίδα καθὼς καὶ ὅλαις ποῦ σας γράφω εἶναι μυθιστορήματα, παραμῦθια· τὰ πέρνεισ οὐ ὁ βλάκας γιὰ ἀλήθεια! Τί κορίτσι τσαμπουνίζεις σὺ; καὶ ποῦ εἶδα γῶ ποῦ ἐς μου Φανῆ στὰ μάτια μου; Οὐ νὰ χαθῆς, μπόυφο!

Κύριε Παληάνθρωπε.

Θύμησε, σὲ παρακαλοῦμε ὅλοι οἱ ἀνίκανοι στρατιῶτες ποὺ παιδεύμαστε στὸ στρατὸ καὶ τρώμε τὸ ψωμὶ τοῦ ἔθνους χαράμι, θύμησε στὴ Βουλὴ νὰ λάβῃ μίαν πρόνοια καὶ γιὰ μᾶς τοὺς δυστυχεῖς ποὺ πᾶμε νὰ φορήσωμε χωρὶς νὰ μπορούμε νὰ προσφέρουμε στὸ ἔθνος κἀμμιά ἐκδόουλεψι καὶ καταστρεφέμαστε.

Οἱ ἀνίκανοι στρατιῶτες

Σημ. Παληανθ. Ἔνοια σας καὶ τὸρα τελείωσε καὶ ἡ δική σας δουλειά. Δὲν ἀκούσατε, ἀδέρφια, τί εἶπε τῆς προαλλαις ὁ πρωθυπουργός μας στὴ Βουλὴ, πῶς ὅτι, ἐνῶ εἴστε ἀνίκανοι, εἴστε ἱκανοί; Φωνάζετε σῆς τὸρα ὅσο θέλετε πῶς εἴστε ἀνίκανοι, ἐκεῖνος ἀπεγκντίας σας βρῖσκει πολλὸ ἱκανούς, καὶ πρέπει γι' αὐτὴ τὴν δουλειὰ νὰ χαίρεστε, ἀφοῦ ἕνας πρωθυπουργός μ' ἕνα λόγο του, σὰν γὰρ ἑκατομύρια, ἀπὸ ἀνικαίνους σὰν κάνει ἱκανούς. Ἔχει σκοπὸ νὰ μᾶς ἀπογαϊδουρώσῃ, γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς σὰν ἐρχιγαϊδαρο; βασιλέας ἡμῶν τῶν γαιδαράν.

Παξιό.

Τὸ κουβέρνο ἔχει ἕνα νομομηχανικὸ στὴ Κέρκυρα στρατιωτικὸ, Ἔσλαν, ποὺ τὸν διάταξε νὰ ἐξῆρ νὰ κυτάξῃ κἀτι ψωροδρόμους ποὺ μᾶς φτιάχνει τὸ κουβέρνο, καὶ ἡ ἀφεντομουτσουνάρα του γύρεψε βασιλικὸ βᾶπτὸ νὰ τὸν φέρῃ, σὰν νὰ ἦτανε κἀνένας γαιδουροπαίγαπας, καὶ ἀκόμα τὰ μοῦτρά του γύρεψε καὶ ὀδοποικὰ ἐξοδα καὶ θαρῶ ἴσως καὶ ὑπομίσθιο.

Φαίνεται πῶς ἀπὸ τὸ ὄνομά του δὲν θὰ ἦναι: Ἑλληνας, γιὰτι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, ὅσο καὶ ἂν μᾶς λένε κατεργαρέους, δὲν ἤμαστε καὶ τόσο γαιδουροπαίγαπες, ποὺ λὲς καὶ σὺ. Μᾶς στέλνει ὅμως ἐνώπιόν σου κἀτι ἐργοδηγοῦ, ποὺ νομίζουσι πῶς εἶνε Ἄλληπασκδες καὶ βρίζουν ὅλους τοὺς Παξινοὺς, κτήνη, γομάρια καὶ τὰ λοιπά. Τί εἶνε αὐτά; *Παξινοί.*

Σημ. Παληανθ. Τί εἶνε αὐτά; Εἶνε ἀπὸ τοῦτα, εἶναι ἡ γαιδουριά τῆς Κυβερνήσεως ποὺ δέχετε καὶ κάνει νομομηχανικούς τέτοια φαντασιμενὰ χαμένα κούρουπια. Μήπως καὶ θαρρεῖτε σῆς τὸρα ποὺ τοῦ γράψαμε αὐτά, πῶς θὰ γίνῃ καλλίτερος, ἢ ὅτι θὰ βᾶν γινώσι; Ὅχι. Ὅχι γινῆ τρεῖς χειρότερος, καὶ κριμα στὸ μελάνι μᾶς καὶ τὸ χαρτί.

Ἀπὸ

πολλὰς μέραις μὲ πρκακλῆσαν οἱ ὀλίγοι ποὺ ζοῦν ἀγωνισταὶ νὰ φανερώσω πῶς δὲν ὑπάρχει σύλλογος ἀγωνιστῶν, καὶ ὅτι ἕνας κἀποιος περιβόητος; κατεργαρέας Βουτυράς γελατὸν κόσμον καὶ μαζεύει παραδες, σὲ ὄνομα τοῦ μὴ ὑπάρχοντος σύλλογου τῶν ἀγωνιστῶν, ὅπως ἔκανε καὶ στὴ Μπόλι καὶ στὴν Ἀλεξάντρα καὶ γλυκάθηκε καὶ θέλει καὶ τὸρα νὰ ἐξακολούθησῃ τὴν βκαγανόντικη φορολογία του.

Σ' αὐτὸ ἀπάνω τὸ ζήτημα τῆς κλεψιάς, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ καταδιώχθηκε καὶ φυλακίστηκε στὴν Κέρκυρα αὐτὸς ὁ παστρικός Βουτυράς, δὲν ἔχω νὰ πῶ τίποτα παρὰ νὰ ἐπαινέσω τὴν ἐξυπνάδα τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ ἐλαιολογήσω τὸν ἐκυτό μου, ποὺ δὲν μπόρεσα ὡς τὸρα νὰ γίνω κ' ἐγὼ πρόεδρος τοῦ συλλόγου τῶν χρυσογαδάρων, γιὰ νὰ ζῶ καὶ θησαυρίζω κοροϊδεύοντας καὶ ἐξαπατώντας τὸν κόσμο σὰν μὲς μπαγαπόντες. Μὴ χειρότερα.

Ἐλαθα

Ἐκτὸ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου τοῦ Βραχιλιοῦ ποὺ εἶναι στὴ λοταρία καὶ αὐτὸ εἶναι, ὡς καθὼς φαίνεται, οἱ τελευταῖοι, καὶ τοὺς ἔδωσα νὰ τοὺς πούλησωμε γιὰ νὰ πᾶρῃ τέλος καὶ αὐτὴ ἡ φασαρία.

Κύριε Παληάνθρωπε

Ἐδῶ στὸν Περαία εἶναι μιὰ οἰκογένεια ὀρανήν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, καὶ ὁ πατέρας καὶ μὲν εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὅταν τὸ τσοῦζῃ δὲν ξέρει τί κάνει καὶ πᾶσι νὰ πεθᾶν τὰ παιδιὰ του· εἶναι φριχτὰ τὰ μαρτύρια ποὺ τραβοῦν καὶ γιὰ

νὰ διακούζῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ ριζέται κὰι ἡ καρδιά του. Ὅλοι οἱ γείτονες τὰ βλέπομε καὶ σπαρταρίζουμε. Κάνε, συμβούλεψε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐρῆ σὲ θεογονωσία, καὶ ὁ Θεός ἂς σοῦ τὸ δῶσῃ ἀπ' ἄλλου. Τὸ ὄνομά του δὲν σοῦ τὸ γράφουμε ἀκόμα, γιὰτι δὲν θέλομε νὰ τὸν ἐχθέσωμε ὀλοφάνερα.

Σημ. Παληανθ. Μὰ τὰ εἶπαμε αὐτὰ καὶ ἄλλοτες, ὅτι τὸρα, ὡς καθὼς κατήνησαν μερικοὶ γεροξεκουτιάριδες, πρέπει νὰ συστηθῇ καὶ γι' αὐτούς, ἀλλὰ Πάτρα, μιὰ ἰδιαίτερη ἀστυνομία, ἡ ὁποία νὰ ὀνομαστῇ, ἀστυνομία τῶν παλιμπαιδων, ἧγουν σας τῶν γεροξεκουτιάριδων. Γιαβὰς, γιαβὰς, καὶ ὅλα θὰ καταστήσουν νὰ γίνουσι.

Ἀπὸ τὴν Σύρα.

Παληάνθρωπέ μας.

Δὲν λὲς τοῦ ἀστρονόμου μας ἔδω τοῦ Μπουκλάκου νὰ μὴν ἀρίνη αὐτοῦ; μὲ τὰ ἀλόγατα νὰ τρέχουν στὰ τέσσερα μέσα στὴν ἀγορὰ μας καὶ κατασκοτώνουν τὸν κόσμον; (Δὲν περᾶζει, γιὰτι ὅσοι δὲν σκοτωθοῦν ἀπὸ ἀλογοτάσιμα θὰ μείνουν ζωντανοί, καὶ ἔτσι θὰ εὐχαριστοῦν τὸν Μπουκλάκο σας ποὺ σώθηκαν). Πῆς καὶ τοῦ κ. Κιῶνῃ ποὺ προστατεύει τὸ παιδί, καὶ τοῦσπασε τὸ ἄλογο τὸ χέρι, δὲν εἴξετε νὰ πᾶρσ' ἕνα γιατρὸ νὰ δῇ τὸ σπασμένο χέρι του, σὰν τὸν Γλαρκίη, παραδείγματος χάριν, μόνο τὸ πῆγε στὸν Κοσκοροῶζο καὶ τοῦδωσε καθάριο καὶ σερβιτσαλιὰ γιὰ νὰ γείνη τὸ σπασμένο χέρι του! *Συριανός.*

Πημ. Παληανθ. Μάλιστα, κύριε Συριανὲ, πρέπει νὰ ξέρησ καλὰ καὶ σὺ καὶ ὅλοι οἱ Συριανοί, ὅτι κατὰ τὸν μέγα Ἀσκληπιό καὶ τὸν Ἴπποκράτη τοῦ Ἀσκληπιού τῶν Ἀσκληπιῶν, πρέπει λὲν νὰ ξέρετε ὅτι:

Συναμική μὲ γάλα,
γιατρεύει τὰ σπασίματα μικρὰ τε καὶ μεγάλα;
κ' ὅτι ἔν σερβιτσαλίον εἰς τὰ ὀπίσθιά σας,
γιατρεύει κάθε νόσημα ἀπὸ τὰ σωθικά σας,
Καὶ εἰς ἔτη πολλὰ.

Πρὸς τὸ ἀδελφάτο

τοῦ Νοσοκομείου τῆς ἀνελπίδος Ἐελίς.

Ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς σας καὶ τοῦ νόμου σας προκαλῶ νὰ μᾶς ἀπαντήσετε ὀριζμένως:

Ὃταν ὁ κ. Φρεκρίτης ἐπιθεώρησε τὴν Πέμπτη στῆς τέσσερες τὸ Νοσοκομεῖο καὶ ζῶγισε τὰ ψόφια, βρῖκε ὅτι ἔλειπαν ἀπὸ τὸ κρέας τὸ προσδιορισμένο τέσσαρες ὀκάδες;

Βρῖκε ὅτι ἔλειπαν ἀπὸ τῆς προσδιορισμέναις ὀκάδες τῆς πατάτας ἑξ ὀκάδες;

Βρῖκε ὅτι ἀπὸ τῆς προσδιορισμέναις ὀκάδες τῆς πάστας ὅτι ἔλειπαν δύο ὀκάδες, ὡς καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ κρεατὶνὸν δύο ὀκάδες ὀμοίας, καὶ σᾶς ἔκανε, κύριοι Μ. Μελά, Καραμήτσα καὶ Α. Βλάχο, παρατῆρησι γιὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρω αὐτῆ καὶ χειροπιαστή κλεψιά πρότασι πάσης τῶν κλεφτῶν. Γιατι, σῆς, τίμιοι κύριοι, θελήσατε νὰ τὰ σκεπάσετε; Ἀπὸ ὅλας αὐταῖς τῆς καθημερινῆς κλεψιάς, καταπᾶ νὰ κλέφτανται κάθε μῆνα ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον τὸ ἐλάχιστο πεντακτοκτοσαίς δραχμαῖς, πρὸς πεπταμὸ τῶν ἀρρώστων, ἧγουν μας ἑξ χιλιάδες δραχμαῖς τὸν χρόνον χωρὶς τὰ ποσοστά.

Σᾶς προκαλῶ, κύρια μέλη τοῦ ἀδελφάτου τοῦ Νοσοκομείου ν' ἀπολογηθῆτε καθαρὰ καὶ ξάστερα, εἶνε ἀληθινὰ ὅτι συμβαίνουσι αὐταῖς ἢ κλεψιάς στὸ Νοσοκομεῖο καὶ σῆς θέλετε νὰ τῆς σκεπάσετε; Ψευτικὰς δὲν περνοῦν, τρίτεια κᾶτσον δὲν περνοῦν, — τσᾶτρα πάτρα δὲν περνοῦν, σπρεψοδικιαῖς δὲν περνοῦν, κακοῦθειας τέλος πάντων δὲν περνοῦν.

Κ' ἂν νομισέτε καὶ σιωπήσετε καὶ θελήσετε νὰ τὰ σκεπάσετε, σᾶς λέγω μὲ μιὰ λέξι πῶς δὲν εἴστε τίμιοι ἄνθρωποι, ὅπως ὡς τὸρα σᾶς ἀναγγωρίζω κ' ἐγὼ.

Ἀπολογηθῆτε, κύριοι, ἀπολογηθῆτε.

Ἐχομε, λέει Νοσοκομεῖον. Δὲν γράφετε καλλίτερα ἀπόξω ἀντίς γιὰ Νοσοκομεῖον, *καρματιόδα*, νὰ τὸ ξέρουμε τὸ ἐλάχιστο ὅτι ἐρχόμεστε καὶ μέτα μὲ ἀπόρασι θονάτου.

Ἀπὸ τὴν Βεντίνα.

Μὲ πίνω τῆς ψυχῆς μου βλέπω τὰ θᾶσκα ποὺ ὑποφέρει ἡ Πατρίς ἀπ' αὐτοῦ; τοῦ; τσιμποῦ. Ὁ γλάνιδες ποὺ μᾶς πλάκωσαν ἀπὸ τὴν Πόλι, καὶ ἀπὸ τὸν καυμὸ μου μοῦρθε σῆμερα νὰ στιχῶσω ὀλίγους στιχοῦς καὶ νᾶττοι, καὶ ἂν θείλῃς τυπωσε τοῦς.

Τί γράφετε κύρ Παληάνθρωπε καὶ μελάνωνεις κόλες; Ἄρες τοῦς βουλιαχτάδες μας στὸ διάβολο νὰ πάγουν, καὶ κύτταζε τοῦς κόρακας ποὺ θέλουσι νὰ μᾶς φάγουν, Κ' ὅπου τῆς νέαις μας δραχμαῖς τῆς κατατρώγουν ὀλαις. Αὐτὰ τὰ χρυσογούρουνα πύρθαν ἀπὸ τὴν Πόλι, καὶ τὴν Ἑλλάδα μας; θὰ φᾶν ἂν ἡμπορέσουν ὄλη.

Γι' αὐτοῦ; γράφε, Παληάνθρωπε, γι' αὐτοῦς νὰ γράψωμ' οὔλο! Πρὸ τοῦ νὰ καταστήσωμε χρυζιλικὸς καὶ δούλοι.

Σημ. Παληανθ. Κλά σου ζυπηνητούριζα καὶ σέ! τὸρα ζῶπνησε; ἀπὸ τὴν Βεντίνα νὰ μᾶς γράψῃς νὰ γράψωμε ἐναντίον τῶν χρυσογαδάρων; Ἄμ δὲν ξέρεις, κἀκούριζε, ὅτι μιὰ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ του ποὺ δὲν ἔχει ὁ Παληάνθρωπος, ὅτι ἡ μόννη ἀρχὴ του εἶναι τὸ ἐναντίον τῶν χρυσογαδάρων πόλεμος; Κριμα σὲ σέ, νὰ ἡσὰι τόσο ξεχανιάρης; Ἄει στὸ διάβολο λοιπόν, πρὶν σὲ στείλουν οἱ χρυσογαδάροι.

Κύριε Σ. Θεοραδεύρη.

Ἐπειδὴ δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ τὸ κουρεῖόν σου, σὲ παρακαλῶ νὰ ἐρῆς εἰς ἀντάμοσίον μου εἰς τὸ καφρανεῖον τοῦ Α. Ἡλιόπουλου, ποὺ εἶναι στὴν Ἀκρόπολι ἀπὸ κάτω, αὔριον ἢ μεθῦριον στὰς δώδεκα· ἄλλως σὲ ἀποκαλῶ ἀνκνδρον.

Ι. Δημόπουλος.

Σημ. Παληανθ. Ὁχουνοῦς, μονομαχιαῖς ἔχομε. Ὁζω καὶ δὲν ἀνακατεῖομασι.

Κύριοι

γέροι ποὺ εἴστε στὸν Περαία, Δ. Λιμιιάτη, Ἀντώνη μπλωματῆ καὶ Γεωργίτσα, ἔχω ἕνα γράμμα ποὺ σᾶς γράφει μῆσα ἀσχημα πράγματα καὶ γι' αὐτὸ δὲν τὰ τυπῶν. Γέροι ἀνθρώποι σῆς καὶ νοικοκυροῖ καὶ νὰ περπατᾶτε στραβὰ δὲν πᾶσι, Δὲν ντρέπεστε τὰ παιδιὰ τὸ ἐλάχιστο ποὺ ἔχετε; Μὲ καλὰ εἶπα γῶ πῶς πρέπει νὰ κάνουμε μιὰ ἀστυνομία γιὰ σᾶς τοῦς γεροξετιασμένους; γιὰ νὰ σᾶς συμμαζεύωμε. Πίσω μου, Στατανᾶ.

Ἡ σκηνή

στὴν συνοικία τοῦ Τάτσῃ. Μὲ γυναικία μ' ἕνα ρεθόλβερ στὸ χέρι, φανάζε. — Πίσω, καὶ ὅποιος ἄτιμος ἀπὸ σᾶς εἶναι τίμιος ἂς κυρκοπιᾶσῃ νὰ μοῦ τὸ πᾶρῃ. Εἶμαι κόρη τοῦ ἀμαζῆ τοῦ Τρικοῦπη. Ὁρίστε, κοπιᾶστε.

Αὐτὸ μᾶς ἔμεινε τὸρα, νὰ μᾶς σκοτώσουν στὰ καλὰ καθεύομενα καὶ ἡ γυναίκα.

Τὸρα θὰ μὲ ρωτήσετε, τί συνέβηκε; Ἄ! εἶπαμε, σᾶς ἀπαντῶ μὲ μιὰ λέξι, ὅτι σὲ γυναικιδουλειᾶς δὲν ἀνακατεῖομαστε. Εἶναι μιὰ ἱστορία τιποτένια, σᾶς γράρω δὲ μόνον αὐτά, γιὰ νὰ καταλάβετε τί θάρρος πῆραν μὲ τὸν Μεχμουδῆ Τρικοῦπη καὶ τὰ τσεράκια του. Ποὺ καταστήσαμε, νὰ φοβερίζωμαστε καὶ ἀπὸ τοὺς δούλους ἐνοῦς ὑποργοῦ! Σῶσε Παπαγία μας! Καλὰ πᾶμε!

Κύριε

Ἄμκαρθε, δὲν ρίχνεις ἕνα βλέμμα καὶ καὶ στὴ συνοικία τῆς Πλάκας νὰ δῆς πῶς περπατοῦν τὴν νύχτα ἡ συμπολίτες σου ποὺ σὲ βγᾶναν δῆμαρχο; Καταπτοῦν νὰ περπατοῦν μὲ φαναρία καὶ μὲ κᾶρα, γιὰτι φοβοῦνται μὴ σκοτωθοῦν μῆσα στὰ χαντάκια καὶ τοὺς βούθουλαις ποὺ ἀνοῖζαν στοὺς δρόμους, οἱ ὅποιοι πλέον κατάντησαν ἀδιάβατοι.

Ἀπορᾶς καὶ ρωτᾶς, τί ἔχω ἐναντίον σου καὶ ὄλο σὲ περιζῶ; Τί ἔχω; Καὶ τί θέλεις; νὰ περιποιηθῶ ἐγὼ σένα, ἕνα ἄτομο, περισσότερο ἀπὸ τὰ παρᾶπονα χιλίων πολιτῶν; Σὲ

ἀγκυοῦμε νὰ μᾶς ἀγαπᾶς, ὄχι καὶ νὰ μᾶς περιγελάς. Ἄκουσ ἐκεῖ τί ἔχομε ἐναντίον σου παρᾶπονα! Καὶ γιὰτι καλλίτερα δὲν μᾶς ρωτᾶς καὶ τί παρᾶπονα δὲν ἔχομε ἐναντίον σου; Μᾶς χαντάκωτες, χαντακωμένε, μὲ τὰ χαντάκια καὶ τοὺς λακκοῦς ποὺ ἀνοῖζαν στοὺς δρόμους. Μεγάλῃ δουλειὰ εἶναι νὰ ρίξης λίγα χαλίκια νὰ μᾶς μπαλώσῃς προσωρινῶς; Θὲ μᾶς πᾶσι, ὅτι φταίει τὸ Συμβούλιο, ποὺ δὲν δίνει πίστωσι. Πολὺ καλὰ, ἄμ' ἔκανες πρότασι καὶ σὺ ὅστε νὰ ξεθεωθῆς ἐνώπιόν μας; Ὅχι. Λοιπόν σὺ τὰ κάνεις ὄλα τὰ στραβὰ κερβέλια, καὶ ὄλα στὸ κεφάλι σου θὰ ξεσπάσουν στὴν ἐρχόμενη ἐκλογὴ. Θὲ τὸ δῆς, καὶ τότε οὔτε σικοτάκια, οὔτε κρᾶσι θὰ περνεῖ.

Ἀπὸ τὴν Σμύρνη.

Σωτήρ Παληάνθρωπέ μας.

Ἀπὸ δὴ καὶ εἰκοσι μέραις δόθηκε αὐστηρὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα στοὺς φύλακας τοῦ σιδηροδρόμου νὰ μὴ μᾶς ἀφῖνουσι νὰ περιδιαβῶμε καθ' ὄλη τὴ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου, (δηλαδὴ ἀπὸ τὸν σταθμὸ τῆς Πούντας ὡς τοῦ Γερμιοῦ), γιὰτι, λέει, ὁ ἀξιώτιμος Δυσὸς ἐξέδεψε τόσα μιλλιούνια γρόσα νὰ μᾶς κἀνη προκημαῖα. Πᾶσι καλὰ. Ἄλλὰ τὸρα, παρακαλοῦμε, εἶναι δικαίον νὰ ποδοκυλιόμαστε μέσα στῆς λάσπαις τότοι νεοί τῆς Σμύρνης, εἰς τρόπον ὅστε νὰ μὴ μπορούμε νὰ δούμε μαῦρα μάτια; Μίλα του, ἀδερφέ, νὰ μᾶς ἀφήσῃ λίγη ἐλευθερία. Σὲ παρακαλοῦμε ὄλοι οἱ νεοί τῆς Τμύρνης πανδρεμένο καὶ ἀνύπανδρον.

Σημ. Παληανθ. Καὶ τί μὲ πῆρατε μένα γιὰ ρουφιάνο νὰ μεσιτέψω νὰ σᾶς γίνετα ἐυκολία γιὰ νὰ κάνετε ἐργολαβία; Ἄει στὸ διάβολο, κορόδα. Καλὰ σᾶς κάνουν. Κύριε δευθυντῆ τοῦ σιδηροδρόμου, ἂν ἔχῃς λίγη φιλοτιμία ἀπάνω σου, πρέπει νὰ δώτῃς διαταγὴ ὄχι μόνον νὰ μὴ ἀφῖνουσι νὰ περνοῦν ἀπὸ τὴν γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου τὰ τζόβενα τῆς Σμύρνης, ἀλλὰ καὶ ὅποιον βρῖσκει ὁ σιδηροδρόμος νὰ τὸν πεσοκόβῃ στὴ μέση, νὰ πᾶρῃ στὸ διάολο, ποὺ θὰ τὸν πᾶρῃ, σὲ δυὸ κομματια, ὅτε νὰ μὴ ξέρῃ καὶ ὁ διάβολος πρὸ κομματί του νὰ πᾶρῃ. Δὲν ντρέπεστε, βρε Σμυρναῖοι, νὰ κἀθεστε νὰ γράφετε τέτοια μασκαρχλικία; Οὐζῶ!

Ἐκεῖνος

ὁ κύριος ποὺ μοῦγραψε ἀπὸ τὸν Περαία ἀπὸ τῆς δυὸ Ἰννουαρίου ἕνα καταπειροῦ γράμμα, τὸ ὁποῖον ἔλαθα χτές, τὸν παρακαλῶ μ' ὄλον τὸ καταπειροῦ του νὰ τὸ καθαρογράψῃ ξαναμπῆρ καὶ τὸ στείλει, γιὰτι δευτὸ βγαζῶ τὰ γράμματά του, ἔστῶντας μὲ τὸ νὰ ἦναι σὰν ὀρθοσταλισματά, τῆς Ἀκαδημίας τῆς Πάντουβας.

Ἀπὸ τὴν Ἀνδρο.

Δημοσιέψετε, παρακαλοῦμε, ὅτι ὁποῖος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μᾶρταρες γιὰ ποινικὰς δίκαις βρῖσκει τὸν Ταράτην πρῶνν δῆμαρχο καὶ τὸν Α. Λαμᾶκην μ' ἕνα εἰκοσιοχτάρικο.

Σημ. Παληανθ. Ἔτσι αἱ! εἶναι αὐτὰ ἀλήθεια; Δὲν μᾶς τοὺς στέλνετε, ἀδέρφια, δὴ νὰ τοὺς κἀνω καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ναύλου, καὶ νὰ τοὺς δώσω καὶ δυὸ εἰκοσιοχτάρικα δανεικὰ, νὰ μαρτυρῆσουν, ὅτι πλήρωσα τὴν δραχμὴ τοῦ φίλου μου Καρῶδη ποὺ λείε πῶς τοῦ χρωστῶ; Τέττοι ἄνθρωποι εἶναι Θεσσοροί. Κύριοι Ἀνδρωῖτες, σῆς μᾶς λείπατε καὶ μᾶς φορτοθῆκατε καὶ σῆς; τὸρα νὰ δούμε ποὺ θὰ βροῦμε ἀρη.

Ἐπιμε Κύριε.

Τούτων οὕτως ἔχόντων σπεῦδα δρατόμενος τοῦ ἀνωτέρου δράματος ἀνευ περισπωμένης τινὸς δῆθεν κτλ. Οἴνου... εἰ γὰρ ἐχεράντο τοῦδε τοῦ φαρμάκου, οὐκ γὰρ ἀπέθνησκον κτλ.

ὑποσημοιούμαι εὐσεβέστατος Μ. Π.

Σημ. Παληανθ. Κέρι εἶχε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ μᾶς γράφει ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ποὺ κᾶνω πῶς δὲν τὸν καταλαβαίνω;

Κανένα

γράμμα που δὲ φέρνει ὑπογραφή γιὰ χιλιάκις φοραὶς τὸ λέω πῶς δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψι, ὅσοι δὲ ἐξυπνοὶ βάζουν ψεύτικα ὀνόματα, πρέπει νὰ ξέρουν ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε πιὸ ξυπνότεροι ἀπ' αὐτοὺς καὶ ξετάζομε ἀπὸ τόρα καὶ στὸ ἐξῆς ἂν ἦναι γνήσια. Δὲν πρόκειται δὲ νὰ βρῖσκωμε τὸν μπελά μας καὶ μὲ ξέναις ἔννοιαις καὶ μὲ τὴν καλοσύνη μας.

Σημειώσεις

Πρὸς ἐκεῖνον ποῦ μοῦ γράφει τὰ παράπονα του γιὰ τὸν Ἀθηνοπειραιώτικο σιδηρόδρομο, τοῦ λέω ὅτι θὰ τὰ τυπώσω μεθ' αὐρίου ἀπὸ προτιήτερα ὅμως τοῦ λέω πῶς δὲν γίνεται τίποτα, γιὰτὶ οἱ χρυσογάδαροι θέλουν νὰ μᾶς ἀπογαδουρώσουν.

Γιὰ τὰ παράπονα

τῶν φυλακῶν τῆς Χαλκίδας μεθ' αὐρίου, γιὰτὶ εἶναι πολλὰ καὶ σπουδαῖα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ καλλίτερο, καθὼς μὲ πληροφόρησαν, καὶ φτεινὸ κανταίφι τὸ κάνε ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μέλισσας ζαχαροπλάστης. Γιὰ δοκιμάσε-

τε. Ἐνα κακὸ μόνο ἔχει, ὅτι βάζει πολὺ βούτυρο καὶ πολὺ μέλι, εἰς τρῶπον ὥστε ἀναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους ὅταν τὸ τρῶν νὰ γλείφουν καὶ τὰ χέρια τους.

Τὰ ὀλίγα

ἀκόμη Ἀϊώνια ἀθηναϊκὰ ἡμερολόγια ποῦ περίσσεψαν ἐδόθησαν στὰ παιδιὰ καὶ πουλοῦνται φτεινὰ στοὺς δρόμους, ὅσοι λοιπὸν θέλετε νὰ ἔχετε ἕνα στολισμὸ στὰ γραφεῖά σας, μαγαζὰ καὶ σπίτια προφθάσετε καὶ ἀγοράσετε το, γιὰτὶ κοντεύει νὰ σωθῆ.

Δάνεια

μὲ ἐνέχυρο καὶ μὲ μεγάλη συγκατάβασι τόκου δίνονται εἰς τὸ καφενεῖον Βυζάντιον, εἰς τὸ ὅποιον ὅποιος ἔχει ἀνάγκη μπορεῖ νὰ λάβῃ πληροφορίας μέσα στὸ ἴδιο κατάστημα. Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ποῦ φτάσαμε τῆς φοβερῆς φορολογίας τῶν τόκων, αὐτὸς ὁ ἐνεχυροδανειστὴς μὲ τὴν συγ-

Ἔχετε καὶ αὔριο φύλλο

(καὶ τὴν ἐπιφυλλίδα μαζί).

μὲ πολλὰς γνωστοποιήσεις, γιὰτὶ μ' ἐπνιζαν. Εἶνε παράξεναις αὐταῖς ἢ γνωστοποιήσεις Ἀλλοιωτικῆς.

Ὁ Μαχμουδῆς μας κυβερνᾷ τὸ σκάφος τῆς πατρίδος,
καὶ ἀρμενίζει σίγουρα σὲ βράχο νὰ τὸ ρίξῃ,
καὶ τὸ νωθρὸ του πλήρωμα ὅλο νὰ σκυλοπνίξῃ.

Ἴθιλα νὰ σᾶς ταυριάει καὶ τὸν πρῶτο στίχο ἀλλὰ δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ ὁμοιοκαταληξία. Ἄλλη φορὰ.